

'Zijn moeder bewaarde al deze woorden in haar hart...'

Gebrek aan begrip scheidt mensen overal op aarde. Het veroorzaakt barrières tussen individuen, groepen en volkeren. Waar we ook gaan of staan: overal op aarde zien we de tastbare resultaten van deze onzichtbare hindernissen. Gebrek aan wederzijds begrip kan zover escaleren, dat mensen elkaar uitsluiten of elkaar naar het leven staan.

Ieder van ons - of we dat nu willen of niet - maakt deel uit van de collectieve begripsverwarring, die andersdenkenden buitensluit. Nog voordat we het weten zijn we betrokken in een conflict door een oordeel te vellen of door partij te trekken.

Hoe zullen deze gescheiden werelden ooit weer samenkomen? Hoe kunnen we ooit begrijpen wat de ander eigenlijk probeert te zeggen, wanneer we nog steeds van elkaar gescheiden zijn door muren, woorden, oordelen en vooroordelen?

De meeste mensen kiezen voor de gemakkelijke weg: ze wenden zich af van hun tegenstanders, alsof ze niet meer bestaan. Echter: vroeger of later zal de confrontatie opnieuw beginnen.

Misschien moeten we een andere plaats zoeken voor de woorden en ideeën die we niet begrijpen - ergens voorbij ons gebrek aan begrip.

Het evangelie toont een weg om zo'n plaats te vinden voor alles wat we niet begrijpen.

Wanneer het kind Jezus, na spoorloos te zijn verdwenen, na drie dagen terugkeert naar zijn ouders, spreekt hij woorden die niemand begrijpt: 'Waarom hebt gij mij gezocht? Wist gij niet, dat ik in het huis van mijn Vader moet zijn?' (Lukas 2: 49) Het evangelie heeft een bijzondere uitdrukking voor de wijze waarop zijn moeder deze raadselachtige woorden ontvangt: 'Maria bewaarde al deze woorden in haar hart.' (Lukas 2: 51) Niet meer dan dit en niet minder dan dit is nodig, om ruimte te scheppen voor alles wat wij niet begrijpen - zelfs voor het onrecht dat in de wereld geschiedt. Draag het met geduld. Behartig het. Vroeg of laat zal het leven zelf antwoord geven op het raadsel dat je gegeven is.

Bastiaan Baan / 17 januari 2021